

Slovo života- Marec 2016

„Prišlo k vám Božie kráľovstvo.“ (Lk 11, 20)

Židia v Ježišových časoch žili v očakávaní práve tejto správy. A Ježiš ju začal hlásať hneď od začiatku svojho putovania po mestách a dedinách: „Priblížilo sa k vám Božie kráľovstvo“ (Lk 10, 9). A hneď na to: „Prišlo k vám Božie kráľovstvo“, „Božie kráľovstvo je medzi vami!“ (Lk 17, 21). V osobe Ježiša prichádzal medzi svoj ľud sám Boh. Ježišove zázraky boli znakom toho, že Boh vzal so svojou mocou a rozhodnosťou kormidlo dejín do vlastných rúk a viedol ich k ich cieľu.

V úryvku evanjelia, z ktorého je toto Slovo života, práve uzdravil nemého, vyhnal z neho zlého ducha, ktorým bol posadnutý, a nemý prehovoril. Dokazuje tým, že prišiel zvíťaziť nad zlom, nad každým zlom a konečne ustanoviť Božie kráľovstvo.

V židovskom spôsobe vyjadrovania slovné spojenie „Božie kráľovstvo“ označovalo Boha, ktorý pôsobí v záujme Izraela, oslobodí ho od akejkoľvek formy útlaku a od všetkého zlého, vedie ho k spravodlivosti a pokoju, zahŕňa ho radosťou a blahobytom. Označovalo Boha, ktorého Ježiš zjavuje ako milosrdného a milujúceho „otca“, veľmi láskavého a vnímavého na potreby a utrpenia každého zo svojich detí.

Aj my potrebujeme počuť Ježišovo posolstvo: „Prišlo k vám Božie kráľovstvo.“ Keď hľadáme na situácie všade okolo nás, máme pocit, že vo svete vládne zlo, že násilníci a skorumpovanosť majú navrch. Niekedy sa cítime vydaní napospas nepriateľským silám a nebezpečným udalostiam, ktoré nás presahujú. Pri pohľade na vojny, ekologické katastrofy, na masakry a klimatické zmeny, na migráciu a hospodársku a finančnú krízu sa cítime bezmocní.

Ježišovo posolstvo je zasadené práve do takéhoto prostredia a vyzýva nás, aby sme verili, že on už teraz víťazí nad zlom a ustanovuje nový svet.

Keď sa Chiara Lubichová v marci pred 25 rokmi prihovarila k niekoľkým tisíckam mladých ľudí, zverila im jeden sen: „Zlepšiť svet tak, aby sa stal takmer jednou rodinou, akoby jedinou spoločnou vlasťou a bol nielen solidárny, ale dokonca zjednotený.“ Vtedy sa zdalo, podobne ako dnes, že je to utópia. Aby sa však tento sen mohol uskutočniť, vyzvala mladých, aby žili vo vzájomnej láske, lebo potom si môžu byť istí, že budú mať medzi sebou „samotného Ježiša, Všemohúceho. Od neho môžete očakávať všetko“.

Áno, on je tým Božím kráľovstvom.

A aká je naša úloha? Správať sa tak, aby bol vždy medzi nami. Ak to tak bude, pokračuje Chiara: „... on bude pôsobiť spolu s vami, pretože sa určitým spôsobom

vráti na tento svet, na všetky miesta, kde sa budete nachádzať, jeho prítomnosť dosiahnete vašou vzájomnou láskou a jednotou. A on vám dá svetlo pre všetko, čo bude treba spraviť, bude vás viesť, podporovať, on bude vaša sila, zápal a radosť. Vďaka nemu sa svet navráti k zhode, všetky rozdelenia sa zacia. (...) Čiže potrebná je láska medzi vami a láska rozsievaná všetkými prostriedkami do rôznych kútov sveta medzi jednotlivcami, medzi skupinami a národmi. Aby sa tak invázia lásky, o ktorej niekedy hovoríme, stala skutočnosťou a civilizácia lásky, ktorú si všetci prajeme, sa vzťahovala aj vašim pričinením. K tomuto ste povolaní a uvidíte veľké veci.“[1]

Fabio Ciardi

[1] Štvrtý medzinárodný festival „Mladí za zjednotený svet“ (Genfest), Rím (Palaeur), 31. marca 1990, časopis Città Nuova, 34 r. 1990, 7, s. 34 – 39.